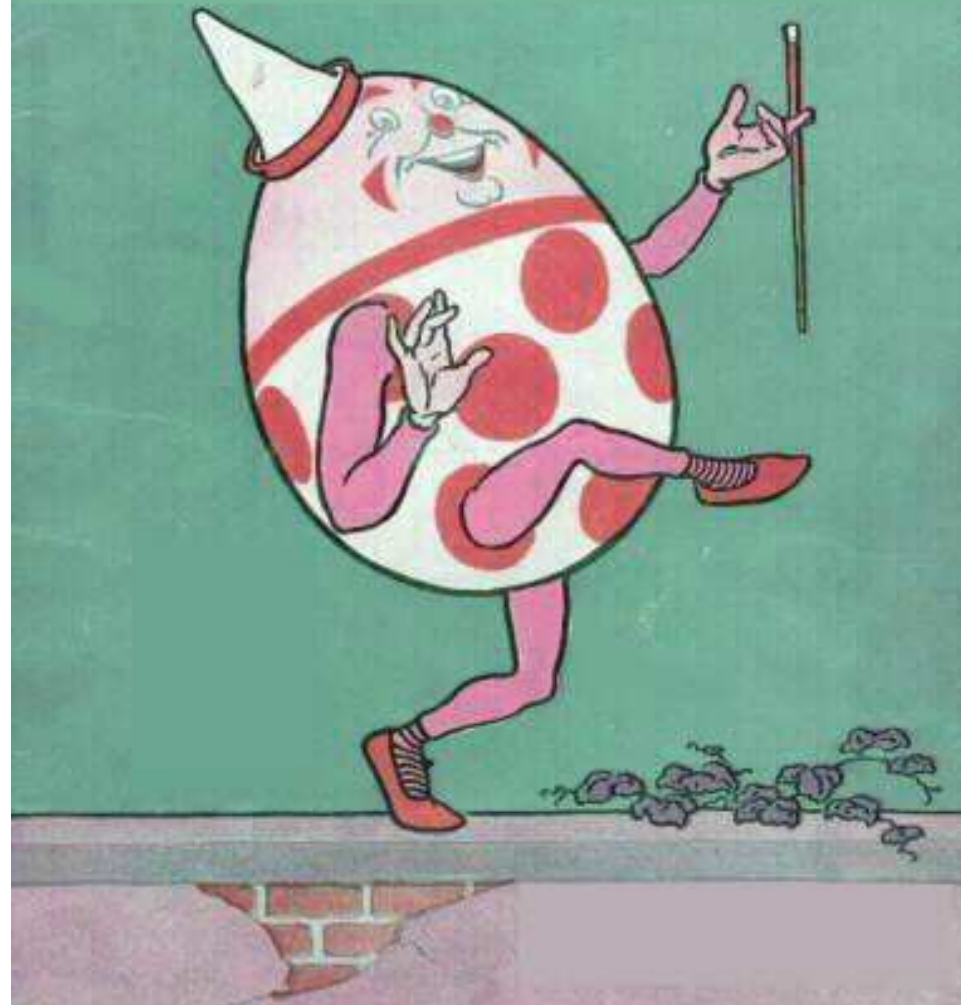
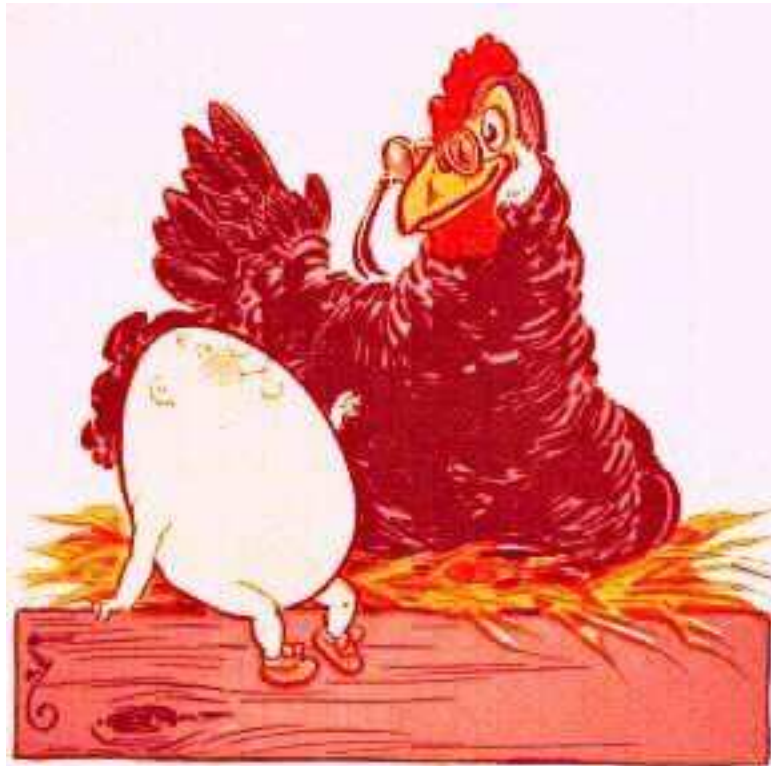

המפטי-דמפטי

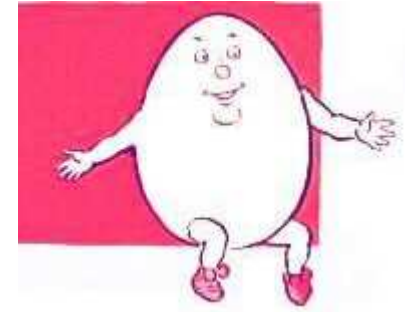
ו.ו.דנסלוב

**שמע בשום עצה או הזהרה. אתה יודע מה אמר עליו המשורר:
הומפטי-דומפטי ישב על חומה
הומפטי-דומפטי נפל במהומה
וכל סוסי המלך וכל אנשיו
לא יכלו לחבר אותו יחדיו**

**המפטי-דמפטי
היה בחור חלק
ועגלגל, בעל חיוך
נחמד ולב זהב
בחזהו הרחב.**

**אך תמיד הדאיג אותו שהוא עלול
לפול ולשבור את עורו הלבן והדק.
הוא רצה להיות קשה כולו, כי תמיד
הרגיש דפיקות לב תוך הליכה או
ריצה. לכן הוא הלך להתייעץ עם
התרנגולת השחורה.
הייתה זאת תרנגולת אדיבה וחכמה
והמפטי-דמפטי חשב שהיא זו
שיכולה לייעץ לו בבעייתו.
"אבא שלך, הומפטי-דומפטי" אמרה
התרנגולת השחורה "היה פזיז ולא**

"אני מציעה לך" היא המשיכה אחרי שניגבה דמעה מעינה הכחולה "שתלך לאשת האיכר שבשכנותנו, ותבקש שהיא תכניס אותך לסיר מים רותחים. עורך חלק וקשה, כך שזה לא יזיק לך, אבל כשתצא מהמים תוכל לעשות כל מה שרק תרצה. שום דבר לא ישבור אותך. תוכל להתגלגל כמה שתחפוץ ולא תשבר ולא תפגע."

המפטי-דמפטי שמע בעצתה והתגלגל לאשת האיכר השכנה. הוא ביקש שהיא תכניס אותו למים רותחים, כי הוא כל כך שביר שאין בו כל תועלת, לא לעצמו ולא למישהו אחר.

"כן, כן, סופו היה מר כי היה פזיז ולא הקשיב לאיש. הוא היה גרוע אפילו מביציה. המלך וכל הפרשים והסוסים עשו למענו מה רק יכלו, אך הוא היה חסר תקווה" והתרנגולת נענעה בראשה בעצב.

תחילה היה לו
שם חם למדי
אך הוא
התרגל לכך
מהר ושמח
מאוד, כי בכל
דקה הרגיש
שהוא נעשה
קשה יותר
ויותר.

לא עבר זמן
רב
והמפטי-דמפטי היה כבר קשה כמו
אבן. אזי הוא השתחרר מהבד שעטף
אותו וקפץ מהסיר, קשה וחזק כמו
כל ביצה קשה.

"אכן, נעשה זאת" אמרה אשת
האיכר "ובנוסף אעטוף אותך
בחתיכת בד מנוקדת, וכך תקבל גם
שמלה צבעונית, ותראה כמו ביצה
צבועה לחג הפסחא."
והיא עטפה אותו בפיסת בד יפה
ושמה בסיר מים רותחים שעמד על
הכיריים.

הבד המנומר
צבע את כולו
בכתמים
עגולים
ואדומים והוא
נראה כמו
ליצן בקרקס,
והיה גם עליז
ושמח כמהו.
אשת האיכר

פרצה בצחוק רם
כשראתה את התעלולים של הבחור
הקטן, כי הוא קפץ משולחן לכסא
ומשם למזווה, ואפילו הפיל את עצמו
על הרצפה כדי להראות כמה שהוא
קשה.

הוא הופיע כמו זמר נודד, שפירט על
הבנג'ו שלו ושר שירים עליזים. וכך
בכל מקום עודד אנשים, גרם להם
לשכוח מצרותיהם ומילא את ליבם
בשמחה.

הוא הודה לה בנימוס על השרות
ויצא לאור השמש כשהוא הולך כמו
רקדן קרקס על חבל הכביסה.

מאז טייל המפטי-דמפטי בעולם
כולו. הוא הלך צפונה ודרומה,
מערבה ומזרחה, הוא הפליג בימים
והתגלגל בכל ארצות התבל. ותמיד
היה מאושר ושמח.

לפעמים
הוא הופיע
בקרקס כמו
ליצן ושעשע
צעירים
וזקנים.
לפעמים

אך בכל מקום, בשמש או בגשם, לא
שכח לשבח את התרנגולת השחורה,
החכמה ואת אשת האיכר האדיבה
שעזרו לו והקשיחו אותו נגד הצער,
עם לב גדול במקום הנכון, למען
עידוד ונחמה לאחרים.

